18/06/2022

Στην εορτή των Αγίων Πάντων – Του Μητροπολίτη Μάνης

/ Γνώμες

Μετά την μεγάλη ημέρα της Πεντηκοστής με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, ως συνέχεια, έρχεται η εορτή των Αγίων Πάντων.

Εορτάζουμε και τιμούμε όλους τους αγίους της Εκκλησίας μας. Τους αγίους, γνωστούς και άγνωστους, όλων των αιώνων. Μεγάλους στην ηλικία, νέους, ακόμη και νήπια, άνδρες, γυναίκες, μορφωμένους, ολιγογράμματους, όλων των επαγγελμάτων, Αρχιερείς, ιερείς, μοναχούς, λαικούς, Έλληνες το γένος και μη. Όλους, με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους ως προφήτες, δίκαιοι, απόστολοι, ισαπόστολοι, μάρτυρες, μεγαλομάρτυρες, νεομάρτυρες, όσιοι, οσιομάρτυρες, ομολογητές, Πατέρες και Διδάσκαλοι.

Όλοι αυτοί οι άγιοι, οι άγιοι πάντες είναι οι προσωπικότητες εκείνες που αγάπησαν τον Θεό και ο Θεός τους αγάπησε και συνάμα χαρίτωσε. Έτσι έχουν αποκτήσει τα μείζονα χαρίσματα και τα άγια λείψανά τους, οι εικόνες τους μεταδίδουν ευλογία και χάρι στους πιστεύοντες. Οι άγιοι, λοιπόν, είναι τα άνθη του Παραδείσου, οι φίλοι του Θεού, οι καρποί του Πνεύματος, η εφαρμογή του Ευαγγελίου στη πράξη, η δόξα της Εκκλησίας, τα «σιωπώντα κηρύγματα», ως λέγει ο Μέγας Βασίλειος.

Οι άγιοι μοιάζουν με το κρύσταλλο. Και το κρύσταλλο με την απόλυτη διαφάνειά του αφήνει να περνούν ελεύθερα οι ηλιακές ακτίνες που φωτίζουν θερμαίνουν και ζωογονούν. Έτσι οι άγιοι αφήνουν να περνά το φως του Χριστού, που φωτίζει, θερμαίνει και ζωογονεί την ψυχή, αφού οι βίοι των αγίων, τα συναξάρια, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η βίωση των εντολών του Χριστού που επαναλαμβάνονται λίγο ή πολύ κατά τούτο ή εκείνο τρόπο σε κάθε άγιο.

*

Καθίστανται, έτσι, οδοδείκτες στη ζωή μας. Μας δείχνουν τον δρόμο προς την εν Χριστώ ζωή, μας αποκαλύπτουν την μόνη κατεύθυνση, εκείνη της αγιότητος. Ίσως ακούγεται παράδοξα στις ημέρες μας η λέξη αγιότητα. Αλλά, γι’ αυτήν δεν είμεθα κεκλημένοι; Αν η κλασική αρχαιότητα προέβαλε την ανδρεία, την δικαιοσύνη, την σοφία, η χριστιανική διδασκαλία έφερε τις έννοιες μετάνοια, αγάπη, ανάσταση αλλά και αγιότητα.

Αν σήμερα ακούγονται καθημερινά οι λέξεις και έννοιες, όπως παγκοσμιοποίηση, νεοτερικότητα, οικονομία, κατανάλωση, διασκέδαση, ωστόσο η λέξη αγιότητα υπάρχει και δεν είναι υπόθεση ουτοπίας. Και τούτο, γιατί η αγιότητα είναι το «τέλος» του προορισμού μας. Είναι η πληρότητα του σκοπού και νοήματος της ζωής. Είναι αυτό που ονομάζουμε σωτηρία μας. Οι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας θα γράψουν και θα πούν ότι αγιότητα είναι το «οράν τον Θεόν» και «αεί τον Θεόν κτάσθαι». Συνελόντ’ ειπείν, οι άγιοι αυτό το βασικό στοιχείο της ορθόδοξης πνευματικότητας, την αγιότητα σαρκώνουν στην ύπαρξή τους και αυτό το θείον προσκλητήριο «άγιοι έσεσθε» αδιάκοπα επαναλαμβάνουν στον καθένα μας «Τούτο γαρ εστι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός υμών» (Α’ Θεσσ. 4,3).